

чать, той стои по-високо, да пръска свѣтлина и знание въ пжтя на онзи, който го обича. И тѣй, стремете се къмъ сѫщества, които стоятъ по-високо отъ васъ. Обаче, отъ време на време, тия сѫщества трѣбва да сѫ готови да слизатъ при васъ, да ви повдигнатъ. Отъ една страна вашиятъ стремежъ къмъ тѣхъ, отъ друга страна тѣхното слизане до вашия уро-вень, ставатъ причина за растенето ви. Така действува Богъ върху човѣка, затова казваме, че човѣкъ може да люби само Бога. Дали ще Го намѣрите проявенъ въ човѣка, въ животното или въ растението, това не е важно. Възлюбете Бога и въ малкото, и въ голѣмото сѫщество, и не се страхувайте. Въ стремежа си къмъ Бога трѣбва да бждете внимателни, да не изпаднете предъ нѣкаква измама, да мислите, че сте видѣли Бога, а въ сѫщностъ сте далечъ отъ Него.

Любовъта подразбира правилни отношения между сѫществата. Който стои по-високо, той слиза; който стои по-низко, възлиза. Ако въ любовъта на две сѫщества не става слизане и възлизане, тя не е истинска. Ако въ любовъта имъ нѣма даване и вземане, отношенията не сѫ правилни. Каквито сѫ отношенията между две разумни сѫщества, такива отвожения трѣбва да сѫществуватъ между разумната при-рода и човѣка. Разумната природа е виденъ професоръ, отъ който човѣкъ се учи. Тя стои на известна висота и оттамъ предава уроцитетъ си. Когато човѣкъ не разбере нѣщо отъ ней-